

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 8 december 2008 in zaak nr. 08/41022 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 november 2008 is | (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 december 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 december 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 50, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan in het belang van het onderzoek, indien nog grond bestaat voor het vermoeden dat de opgehouden persoon geen rechtmatig verblijf heeft, de termijn van ophouding met ten hoogste acht en veertig uren worden verlengd door de Commandant der Koninklijke marechaussee respectievelijk de korpschef, bevoegd ter plaatse waar die persoon zich bevindt.

Ingevolge artikel 5.2, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de vreemdeling, voordat hij krachtens artikel 59 van de Vw 2000 in bewaring wordt gesteld, gehoord.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder b, is het eerste lid niet van toepassing, indien het voorafgaande gehoor van de vreemdeling niet kan worden afgewacht.

Ingevolge het derde lid wordt in dat geval de vreemdeling zo spoedig mogelijk na de tenuitvoerlegging van de bewaring gehoord.

2.2. De rechtbank heeft, voor zover thans van belang, vastgesteld dat de vreemdeling 18 uur na de inbewaringstelling is gehoord en overwogen dat aannemelijk is dat dit het gevolg is geweest van problemen met het regelen van een tolk in de Wolof taal, waardoor de staatssecretaris niet in staat is geweest om de vreemdeling voor de inbewaringstelling te horen. Gelet op het vorenstaande kan niet worden gezegd dat de vreemdeling door deze handelwijze van de staatssecretaris in zijn processuele belangen is geschaad en dat dit temeer klemmt, nu voldoende gronden aanwezig zijn die de maatregel van bewaring kunnen dragen, aldus de rechtbank.

2.3. In grief 1 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat de staatssecretaris hem voor de inbewaringstelling had kunnen horen, indien daartoe de termijn van ophouding krachtens artikel 50, vierde lid, van de Vw 2000 met acht en veertig uren zou zijn verlengd. Bovendien is de rechtbank ten onrechte niet op deze beroepsgrond ingegaan. Voorts klaagt de vreemdeling dat de rechtbank haar oordeel dat hij niet in zijn processuele belangen is geschaad niet heeft gemotiveerd en dat dit oordeel ook onjuist is, omdat hij, indien hij voor de inbewaringstelling was gehoord, de reden voor de inbewaringstelling had kunnen weten en hij geen criminele antecedenten heeft noch wordt verdacht van het plegen van een strafbaar feit.

2.3.1. De klacht van de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op de in de grief weergegeven beroepsgrond is terecht voorgedragen. Dit onderdeel van de grief kan echter niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

Indien de termijn voor ophouding krachtens artikel 50, vierde lid, van de Vw 2000 met acht en veertig uren zou worden verlengd om daarmee te bereiken dat de vreemdeling voor de inbewaringstelling wordt gehoord wordt de ophouding gebruikt voor een ander doel dan onderzoek naar de verblijfsrechtelijke positie. Een dergelijke uitoefening van de in artikel 50, vierde lid, van de Vw 2000 neergelegde bevoegdheid is niet toegestaan.

2.3.2. De door de vreemdeling bestreden overweging van de rechtbank kan, in het licht van de daartoe strekkende beroepsgrond, niet anders worden verstaan dan dat zij het horen na de inbewaringstelling vanwege problemen met het regelen van een tolk in Wolof taal gerechtvaardigd heeft geacht en kennelijk van oordeel was dat die problemen ertoe leidden dat het voorafgaande gehoor van de vreemdeling niet kon worden afgewacht.

Bovendien blijkt uit deze overweging niet dat de rechtbank van oordeel is dat aan het vereiste van artikel 5.2, derde lid, van het Vb 2000, dat zo spoedig mogelijk wordt gehoord, niet is voldaan. In dit opzicht onderscheidt deze zaak zich van die, welke door de Afdeling bij uitspraak van 26 maart 2007 in zaak nr. 200701243/1 (JV 2007/227) is beoordeeld en waarnaar de rechtbank verwijst. Anders dan in die zaak is in de onderhavige zaak voor een nadere belangenafweging dus geen plaats. Dit is door de rechtbank niet onderkend. De grief, voor zover gericht tegen de belangenafweging van de rechtbank, kan daarom niet tot het ermee beoogde resultaat leiden.

2.4. In grief 2 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank, door te overwegen dat hetgeen overigens in beroep is aangevoerd niet tot een ander oordeel kan leiden, niet alleen niet gemotiveerd is ingegaan op de voorgedragen beroepsgrond dat hij niet is gewezen op zijn recht op consulaire bijstand en dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van dit gebrek en de daardoor geschonden belangen, maar ook in het kader van deze belangenafweging heeft miskend dat hij geen criminele antecedenten heeft en niet wordt verdacht van het plegen van een strafbaar feit.

2.4.1. Ingevolge artikel 36, eerste lid, aanhef en onder b, van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen, voor zover thans van belang, moeten de bevoegde autoriteiten van de ontvangende Staat de consulaire post van de zendstaat onverwijld ervan in kennis stellen, dat binnen zijn ressort een onderdaan van die Staat is gearresteerd, gevangengenomen of in voorarrest is geplaatst of op enigerlei andere wijze in verzekerde bewaring wordt gesteld, indien de betrokkene zulks verzoekt. Bovengenoemde autoriteiten dienen de betrokken persoon onverwijld van zijn rechten krachtens deze alinea in kennis te stellen.

Ingevolge artikel 5.5, tweede lid, van het Vb 2000 wordt, voor zover thans van belang, op verzoek van de vreemdeling van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende maatregel ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000 zo spoedig mogelijk kennis gegeven aan een in Nederland gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan hij onderdaan is.

2.4.2. In het besluit van 6 november 2008 is, voor zover thans van belang, vermeld dat de opgelegde maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000
- geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen.

2.4.3. De klacht van de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op de in de grief weergegeven beroepsgrond is terecht voorgedragen. De grief kan echter niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

De rechtbank heeft terecht overwogen dat de gronden voor de inbewaringstelling deze kunnen dragen en de staatssecretaris heeft zich ter zitting bij de rechtbank terecht op het standpunt gesteld dat uit de op de zaak betrekking hebbende stukken blijkt dat de vreemdeling alle medewerking aan zijn verwijdering heeft geweigerd. Voorts is niet gebleken dat de vreemdeling als gevolg van het geconstateerde gebrek nog nader en meer in het bijzonder in zijn belang is geschaad of dat de bewaring overigens in strijd is met het recht. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.6. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

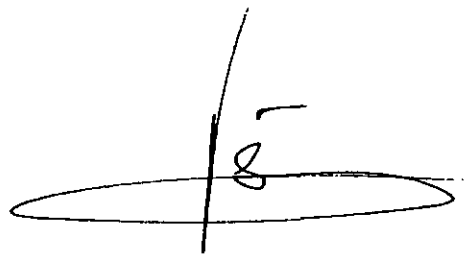
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 februari 2009

347-495.

Verzonden: 20 februari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

INGEKOMEN

20 NOV 2008

Kenmerk: _____ Graaf: _____

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : J. van der Wiel Tel: 040-8513106

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, levens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting van de vreemdeling, z

Ontvangen d.d.

Achternaam :
Voorna(s)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Mauretaan
Nationaliteit : Burger van Mauretaan

19 NOV 2008
Centraal inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
- aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
- aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, bergeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
 - verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is terzake misdrijf
 - ongewens verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitspasje als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
 - zich niet aangemeld heeft bij de korpachef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - gebruik maakt/makke van een vals/vervalst document
 - zich bedient van een of meerdere aliasen
 - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - eerder niet rechmatig in Nederland verbleven heeft
 - niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
 - overige reden(en):
- wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke beschelden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Eindhoven Datum: 6-11-2008 Tijd: 14:45 uur

Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,

N.S. Snoep,
Adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, telefoonnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 08/41022 VRONTN/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

gesteld: geboren op
nationaliteit: burger van Mauritanië,
thans verblijvende in het asielzoekerscentrum (AC) te Schiphol,
CRV-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. J.W. van de Wege, advocaat te Eindhoven;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

verweerder,
vertegenwoordigd door mr. R.R. de Groot,
ambtenaar van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 6 november 2008 is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 19 november 2008 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 1 december 2008. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk in de Franse taal aanwezig.

Na schorsing van de zitting, vanwege het feit dat eiser niet gehoord kon worden in een voor hem begrijpelijke taal, is de zitting op 5 december 2008 hervat en vervolgens gesloten. Eiser is in persoon verschenen. Zijn gemachtigde is, met bericht van verhindering, niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk in de Wolof taal aanwezig.

Zaaknummer: Awb 08/41022 VRONTN/CM

blad 2

2. Standpunten

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen.

3. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

De gemachtigde van eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de bewaring onrechtmatig is nu ten onrechte het gehoor ingevolge artikel 50, tweede lid, Vw 2000 achterwege is gelaten en nu eiser gehoord is na de inbewaringstelling. Bovendien kunnen de gronden de maatregel van bewaring niet dragen.

De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt.

Uit de bewoordingen van artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000, zoals valt af te leiden uit de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 15 augustus 2008, nr. 200804815/1, valt niet op te maken dat verweerder gehouden is een vreemdeling die op de voet van deze bepaling is opgehouden, tijdens die ophouding te horen. De enkele omstandigheid dat de desbetreffende vreemdeling ingevolge die bepaling wordt overgebracht naar een plaats voor verhoor, is daartoe onvoldoende. Ook uit de wetsgeschiedenis valt niet af te leiden dat meergenoemde bepaling aldus moet worden verstaan dat tijdens de ophouding een gehoor moet plaatsvinden. Anders dan bij de inbewaringstelling krachtens artikel 59 van de Vw 2000 is in het Vreemdelingenbesluit 2000 dan ook niet voorzien in een verplichting de desbetreffende vreemdeling in het kader van diens ophouding te horen.

Met betrekking tot het horen na de inbewaringstelling overweegt de rechtbank het navolgende.

Artikel 5.2 Vb 2000 bepaalt het volgende:

1. Voordat de vreemdeling op grond van artikel 59 van de Wet in bewaring wordt gesteld, wordt hij gehoord.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien:
 - a. de vreemdeling reeds op een andere grond in bewaring gesteld is, of
 - b. het voorafgaande gehoor van de vreemdeling niet kan worden afgewacht.
3. Slechts in het geval bedoeld in het tweede lid, onder b, wordt de vreemdeling zo spoedig mogelijk na de tenuitvoerlegging van de bewaring gehoord.
4. Van het gehoor wordt proces-verbaal opgemaakt.
5. Aan de vreemdeling wordt tijdig mededeling gedaan van de hem toekomende bevoegdheid zich bij het gehoor te doen bijstaan door zijn raadsman.

Paragraaf A6/5.3.4.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (VC 2000) bepaalt het volgende. Het uitgangspunt is dat een vreemdeling, voordat hij in bewaring gesteld wordt, gehoord wordt. Het kan voorkomen dat het gehoor na de inbewaringstelling plaatsvindt. Dit geval kan zich bijvoorbeeld voordoen als de vreemdeling aansluitend aan een ontslag uit

Zaaknummer: Awb 08/41022 VRONTN/CM

blad 3

strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld is en vervolgens voor het gehoor overgebracht wordt naar een politiebureau. Een gehoor na de inbewaringstelling kan zich ook voordoen als de advocaat niet tijdig op verzoek van de vreemdeling bij het gehoor aanwezig kan zijn. Is het bevel gegeven zonder dat de vreemdeling kon worden gehoord, dan heeft het gehoor zo spoedig mogelijk na de tenuitvoerlegging van de maatregel plaats. Wat in dit verband 'zo spoedig als mogelijk' is zal afhangen van de feiten of omstandigheden van het individuele geval.

Uit de vreemdelingenadministratie dient duidelijk te blijken om welke reden(en) het gehoor na de inbewaringstelling plaatsgevonden heeft.

Eiser is op 6 november 2008 om 14.45 uur in bewaring gesteld, terwijl hij eerst op 7 november om 9.30 uur is gehoord, derhalve 18 uur na de inbewaringstelling. Uit de uitspraak van de ABRS van 26 maart 2007, nr. 200701243/1, LJN BA2369, (in welke zaak ruim 38 uur verstreken was tussen de inbewaringstelling en het tweede gehoor) blijkt dat een belangenafweging gemaakt dient te worden indien artikel 5.2 derde lid, Vb 2000 is geschonden. Zowel uit de stukken als tijdens het verhandelde ter zitting is aannemelijk geworden dat eiser gehoord is na de inbewaringstelling wegens problemen met het regelen van een tolk in de Wolof taal. Verweerder is hierdoor niet in staat geweest om eiser tijdig te horen voor de inbewaringstelling. Gelet op het vorenstaande, kan derhalve niet gezegd worden dat eiser door deze handelwijze van verweerder in zijn processuele belangen is geschaad. Dit klemt te meer nu er, anders dan door eiser is gesteld, voldoende gronden aanwezig zijn die op zich zelf genomen, de maatregel van bewaring kunnen dragen.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder voldoende voortvarendheid betracht bij de (voorbereiding van de) uitzetting van eiser. Hierbij neemt de rechtbank het volgende in aanmerking. Uit de stukken is gebleken dat eiser op 18 november 2008 is gehoord. Het argument van eisers gemachtigde dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, door eerst op 18 november 2008 een vertrekgesprek met eiser te houden, terwijl eiser reeds op 6 november in bewaring is gesteld, volgt de rechtbank niet. De periode tussen de inbewaringstelling en het eerste vertrekgesprek is naar het oordeel van de rechtbank niet dermate lang dat de bewaring reeds hierom opgeheven dient te worden.

Hetgeen overigens in beroep is aangevoerd door eiser, kan niet tot een ander oordeel leiden.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Zaaknummer: Awb 08/41022 VRONTN/CM

blad 4

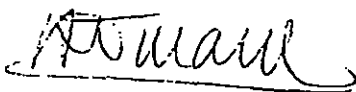
4. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van mr. A. Akfidan - Turan als griffier in het openbaar uitgesproken op

8 DEC 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

8 DEC 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

REINARTZ
advocaten

mr G.E.M.C. Reinartz*
mr G.M. de Winther-Meijers
mr I.H.M. Hest
mr J.W. van de Wege
mr J.J.M. van Asten
mr J. van de Wiel

bezoekadres:
Leenderweg 228
5644 AC Eindhoven

correspondentieadres:
Postbus 4046
5604 EA Eindhoven

Tel. 040-2126415
Fax 040-2116709

*advocaat-scheidingsbemiddelaar

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 DEC 2008	
ZAAKNR.	200808991
AAN:	V3
BEHANDELD DD:	PAR:

PER TELEFAX 070-3651380
griffier van de Raad van State
afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenrecht

Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Eindhoven, 14 december 2008

inzake / IND Procesvertegenwoordiging
betreft hoger beroep vr. bewaring
ons kenmerk 200817818/HW/HW

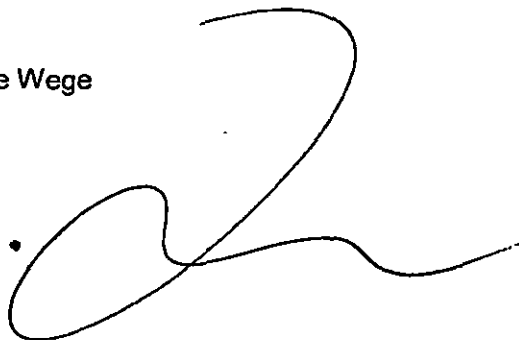
Edelachtbare heer / vrouwe,

Bijgaand zend ik u een hoger beroepschrift vreemdelingenzaken namens mijn cliënt de heer
Een kopie van de bestreden uitspraak is tevens bijgevoegd.

Dit hoger beroepschrift wordt u per telefax en per post toegezonden.

Hoogachtend,

Mr. J.W. van de Wege

REINARTZ
advocaten

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

15 DEC 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

ten behoeve van de vreemdeling

•achternaam:
•voornamen:
•geboortedatum:
•nationaliteit: Burger van Mauritanië
•geslacht: M
•woon- of verblijfplaats: Detentieboot Dordrecht.

Gegevens bepaaldelijk gevolmachtigde:

•kantoor: Reinartz advocaten
•naam: Mr. J.W. van de Wege
•adres: Leenderweg 228
•postcode: 5644 AC
•woonplaats: Eindhoven
•telefoonnummer: 040-2126415
•faxnummer: 040-2116709

Gegevens uitspraak rechtbank:

•v-nummer:
•procedurenummer: AWB 08/41022 VRONTN
•Datum verzenden uitspraak: 8 december 2008

Feiten:

1. Bij besluit van 6 november 2008 is appelland, de heer [redacted] onder toepassing van het bepaalde in artikel 59, eerste lid, onder a, Vw 2000, in vreemdelingenbewaring gesteld. Op 23 november 2008 heeft eiser asiel aangevraagd. Op 23 november 2008 heeft er ook een zogenaamde categoriewijziging plaats gevonden.
2. Appelland heeft tegen de maatregel beroep ingesteld op 19 november 2008. Bij de bijgevoegde uitspraak van 8 december 2008 (**productie 1**) heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo (hierna te noemen: de Rechtbank), het beroep ongegrond verklaard, en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Tegen deze uitspraak richt zich het onderhavige hoger beroep.

REINARTZ
advocaten

De uitspraak van de Rechtbank:

3. De rechtbank heeft – voor zover van belang – de navolgende redenen gehanteerd om het beroep ongegrond te verklaren en de bewaring in stand te laten.
4. De rechtbank overweegt op de eerste plaats dat indien artikel 5.2, derde lid, Vb 2000 is geschonden een belangenafweging gemaakt dient te worden. Volgens de rechtbank is aannemelijk geworden dat verweerder in verband met het niet beschikbaar zijn van een tolk Wolof eiser eerst 18 uren na de inbewaringstelling heeft kunnen horen. Gelet hierop kon volgens de rechtbank niet gezegd worden dat appelland in zijn processuele belangen is geschaad. Dit klemt volgens de rechtbank te meer nu er voldoende gronden zijn om de bewaring te kunnen dragen. Verder overweegt de rechtbank dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten. De bewaring is volgens de rechtbank derhalve op die grond niet onrechtmatig.
5. De rechtbank overweegt voorts dat de vrees gerechtvaardigd is dat appelland zich aan uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat appelland niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vb 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Ten slotte overweegt de rechtbank dat hetgeen overigens in beroep is aangevoerd door appelland niet tot een ander oordeel kan leiden. Vervolgens concludeert de rechtbank dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Grieven:

Grief 1: Het horen voordat de inbewaringstelling plaats vindt:

6. Ingevolge artikel 5.2 lid 1 Vb 2000 wordt de vreemdeling voordat hij in bewaring wordt gesteld gehoord. Hiervan kan worden afgeweken indien (artikel 5.2 lid 2 sub b) het voorafgaande gehoor niet kan worden afgewacht. In dat geval vindt het gehoor zo spoedig mogelijk na de inbewaringstelling plaats (art. 5.2, lid 3).
7. In beroep is betoogd dat het aan de inbewaringstelling voorafgaande gehoor wel degelijk kon worden afgewacht. Aangevoerd is dat er weliswaar op 6 november 2008 niet meteen een Wolof tolk beschikbaar was, doch dat dit niet wilde zeggen dat het voorafgaande gehoor niet kon worden afgewacht, aangezien het voor verweerder immers mogelijk was om met gebruikmaking van artikel 50 lid 4 Vw 2000 de ophouding met maximaal 48 uur te verlengen. De rechtbank is op deze grief niet expliciet ingegaan. Dit heeft tot gevolg dat de uitspraak van de rechtbank niet deugdelijk gemotiveerd is.
8. De rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder in verband met het niet beschikbaar zijn van een tolk Wolof appelland niet tijdig heeft kunnen horen voor de inbewaringstelling. Voor verweerder bestond immers wel de mogelijkheid om appelland tijdig te horen voor de inbewaringstelling, indien de ophouding met gebruikmaking van artikel 50 lid 4 was verlengd. De rechtbank heeft dit miskend.

REINARTZ
advocaten

9. De rechtbank overweegt ten onrechte dat appelland door het niet tijdig horen voor de inbewaringstelling in zijn processuele belangen is geschaad. In de eerste plaats voorziet de rechtbank deze stelling niet van een kenbare motivering. Bovendien is appelland wel degelijk in zijn processuele belangen geschaad. Indien hij voorafgaand aan de inbewaringstelling was gehoord in een voor hem begrijpelijke taal, dan had hij ook kunnen begrijpen wat er gaande was en wat de reden was dat hij in bewaring werd gesteld. Appelland had dan weloverwogen zijn positie kunnen bepalen en daarop zijn handelen kunnen afstemmen. Appelland had bijvoorbeeld meteen asiel kunnen aanvragen. Deze kans heeft appelland niet gehad doordat hij niet voor de inbewaringstelling is gehoord.
10. Ingevolge de door de rechtbank aangehaalde uitspraak van uw Afdeling dient bij schending van artikel 5.2 Vb 2000 een belangenafweging plaats te vinden. In het kader van deze belangenafweging heeft de rechtbank (alleen) overwogen dat appelland niet in zijn processuele belangen is geschaad en dat er op zichzelf voldoende gronden voor de bewaring zijn. Uit het voorgaande volgt dat appelland wel in zijn processuele belangen is geschaad. Mede gelet op het feit dat appelland geen criminele antecedenten heeft en niet verdacht wordt van een strafbaar feit, is appelland van mening dat de belangenafweging in zijn voordeel dient uit te vallen, hetgeen tot gevolg heeft dat de bewaring onrechtmatig is.

Grief 2: Artikel 5.5 lid 2 Vb 2000/recht op consulaire bijstand

11. In beroep is aangevoerd dat appelland ten onrechte niet is gewezen op het recht op consulaire bijstand van het land waarvan hij onderdaan is en dat verweerder ten onrechte de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van het land van herkomst van appelland niet in kennis heeft gesteld van de bewaring van appelland. Ingevolge artikel 5.5. lid 2 Vb 2000 wordt van het opleggen van de maatregel van bewaring zo snel mogelijk kennis gegeven aan de naaste verwanten van de vreemdeling of aan de in Nederland gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van het land waarvan hij onderdaan is. Ingevolge artikel 36, aanhef en eerste lid onder b van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen heeft de vreemdeling recht op consulaire bijstand van het land waarvan hij onderdaan is en dient hij op dit recht te worden gewezen. Appelland is niet gewezen op het recht op consulaire bijstand. Bovendien heeft verweerder de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging niet in kennis gesteld van de bewaring van appelland. Dit betekent dat artikel 5.5 lid 2 Vb en artikel 36, aanhef en eerste lid onder b van het Verdrag van Wenen zijn geschonden. Vervolgens dient er een belangenafweging plaats te vinden. Appelland is van mening dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Gelet op onder meer het feit dat appelland geen criminele antecedenten heeft en niet verdacht wordt van enig strafbaar, is appelland van mening dat de belangenafweging in zijn voordeel dient uit te vallen, hetgeen tot de conclusie leidt dat de bewaring onrechtmatig is.
12. De rechtbank heeft het gestelde onder 11 miskend door de bewaring niet onrechtmatig te achten. Bovendien heeft de rechtbank ten onrechte geen kenbare motivering gewijd aan deze grief van appelland, hetgeen tot de conclusie leidt dat de uitspraak van de rechtbank niet deugdelijk is gemotiveerd.

REINARTZ
advocaten

13. De rechtbank overweegt ten onrechte dat hetgeen overigens in beroep is aangevoerd door appelland niet tot een ander oordeel kan leiden. Bovendien concludeert de rechtbank ten onrechte dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is. Het beroep is ten onrechte ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding is ten onrechte afgewezen.

Verzoek:

Appelland verzoekt u:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Almelo, met procedurenummer Awb 08/41022 te vernietigen;
- het beroep bij de rechtbank alsnog gegrond te verklaren;
- het besluit tot het opleggen van de maatregel van bewaring van 6 november 2008 te vernietigen;
- de onmiddellijke invrijheidstelling van appelland te gelasten;
- verweerder te veroordelen tot het voldoen van een schadevergoeding aan appelland conform de daarvoor geldende normen;
- verweerder te veroordelen in de proceskosten, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep.

Bovenvermelde gemachtigde verklaart dat hij door appelland uitdrukkelijk bepaaldelijk gevolmachtigd is dit hoger beroepschrift in te dienen en te ondertekenen.

Eindhoven, 14 december 2008

Gemachtigde,

Mr. J.W. van de Wege

Bijlage: kopie uitspraak